

NOSY MALALA

VENNSKAPSPOSTEN FOR KIRKE OG MISJON PÅ MADAGASKAR OG NABOØYENE I DET INDISKE HAV

Det Norske
Misjonsselskap

Brobygger i ord og handling i Det Indiske Hav
i samarbeid med Den Gassisk Lutherske Kirke

ANTANANARIVO, 3. JULI 2015 NR 30. ÅRGANG 7

Aktuell kommentar

Mangarano

Omsorgsbyen for spedalske på Mangarano blir nå nedlagt. Dette ble offisielt markert med gudstjeneste, høytidelige taler og fellesskapsmåltid lørdag 20. juni. Representanter fra FLM, NMS og kommune deltok sammen med beboerne på markeringen av denne helt spesielle milepælen. Det er en lang og rik historie som nå avsluttes. De første kapitlene ble skrevet på Ambohipiantrana, i utkanten av Antsirabe by, i slutten av det 19. århundre. Med sine ca 900 klienter var Ambohipiantrana i sin tid verdens største spedalskekoloni. Men da de franske kolonistene bestemte seg for å utvikle Antsirabe som badeby, ville de ikke ha spedalske i området. - Misjonsprest Johannes Einerem fikk da oppdraget med å bygge en ny omsorgsby på Mangarano, på et høydedrag ca 20 kilometer fra Antsirabe. Opp gjennom årene er det blitt fortalt mye fra Mangarano både i kvinneforeninger og søndagsskoler i Norge. Det er vel ingen enkeltinstitusjon i norsk ytre misjonshistorie som er blitt omsluttet med så mye omsorg og forbønn som nettopp Mangarano.

Spedalskhet behandles nå poliklinisk. Behovet for et senter for spedalske er således ikke det samme nå som tidligere. Da det bare var litt over 20 klienter igjen for tre år siden, startet arbeidet med å utvikle omsorgsbyen. Det har vært mange samtaler med beboerne. En har hatt fokus på å gi hjelp til selvhjelp. Noen valgte å flytte til sine hjemsteder. De fleste har fått hjelp fra NMS til å få sine egne boliger i nærheten av den gamle omsorgsbyen. Det diakonale prosjektet SDL og veiledningsprosjektet FAFIFI på Antsirabe har bidratt til å etablere ulike innteksbringende aktiviteter.

Det blir spennende å se hva som videre vil skje på Mangarano. FLM vurderer nå ulike alternativer for videre drift, blant annet å etablere en bibelskole her. Uansett er det nå et helt nytt kapittel som starter.

Arild M. Bakke

Månedens portrett
side 3

Kirkelig undervisning
side 4

Redaktør: Representant Arild M. Bakke
Redaksjonssekr: Misjonær Terje Evensen
Telefon: (00 261 20) 22 220 40
Epost: repmad@nms.no

Det Norske Misjonsselskap,
Rue Rakotonirina Stanislas, Isoraka
B.P. 880 – 101 Antananarivo,
Madagaskar

NOSY MALALA betyr
“Den kjære øya”

Evaluering Biogass

Biogassprosjektet, som har blitt etablert i et nært samarbeid mellom Amity i Kina, FLM, NMS og Digni, har blitt eksternt evaluert. Evalueringsteamet gir i sin rapport svært gode tilbakemeldinger på hva en har fått til på Madagaskar. Etter at en slet med en del utfordringer i gjennomføringen av prosjektet i starten, klarte en med ny prosjektleder å få til svært mye i 2014. I evalueringsrapporten blir det gjort rede for meget positive endringer i livssituasjonen til brukerne av biogass.

Dødsfall

Dr Andrianandrana Gustave Victorien døde 8. mai etter et par dagers sykeleie. Han var leder for FLM's helsedepartement (SALFA) fra 2011 og tidligere direktør for FLM's sykehus i Manambaro og Mahajanga. - Synodepresident Ramaro i Mahajanga døde 12. mai, etter å ha kjempet med sykdom i et par års tid.

Nye ledere

Dr Rasoarimanana Sahondra ble valgt til ny leder av FLM's helsedepartement (SALFA) på kirkerådsmøtet i begynnelsen av juni. Hun har mange års erfaring som lege i kirken og har de siste årene hatt ulike lederoppgaver i SALFA. I Mahajanga har visepresident Rakoto Andriamamonjiasainasoana rykket opp som ny synodepresident.

Besøk fra Thailand

Tre av lederne i Evangelical Lutheran Church of Thailand (ELCT) kommer til Madagaskar for å besøke FLM i månedsskiftet juli/august. De vil blant annet være med på det store vekkelsesstevnet i omsorgsbyen Ankaramalaza. Det er håp om at dette besøket vil styrke og utvikle relasjonene mellom ELCT og FLM til gjensidig berikelse.

Misjonærene i Thailand

Fra og med januar i år har det vært fire misjonærer fra Den gassisk-lutherske kirke (FLM) i Thailand. Som kjent har familien Razafimanantsoa vært i Chiang Rai i Nord-Thailand de siste to årene, men nå er også paret Rovasoa Harivony og Ratovohery Harison godt i gang med å lære språk. Foreløpig bor det nye misjonærparet i Bangkok, men den lutherske samarbeidskirken i Thailand (ELCT) har i dialog med FLM bestemt at de skal ha sin framtidige tjeneste blant fjellfolket Loa i Nan-provinsen. Han vil gå inn i menighetsbyggende arbeid, mens hun som lege vil bli knyttet til en helsestasjon.

Nytt kapell på Shalom

7. juni ble den tidligere Shalom-båten innviet som kapell. Båten, som ble sjø satt i 2004, var i flere år et viktig redskap for å besøke avsidesliggende landsbyer langs nordvestkysten. Nå er altså båten ombygd til kapell og vil ha sin framtidige tjeneste på kurs senteret til Shalom i Mahajanga.

Det teologiske fakultetet

En er nå godt i gang med utvidelser på det teologiske fakultetet på Ivory i Fianarantsoa. Det er allerede blitt større kapasitet i biblioteket, foruten at lærerne har fått nye kontorer. Videre bygges det nå et nytt kompleks med lesesal, datarom, kollokvierom og kantine, finansiert av en større gave kanalisert gjennom NMS.

Arild M. Bakke

Folk i farta

- ✓ Stine H. Pedersen reiste fra Madagaskar 24. mai. Hun skal i en periode jobbe i programavdelingen til NMS i Stavanger og kommer tilbake til ny tjeneste på Madagaskar i januar 2016.
- ✓ Rasmus Bach Ottosen avslutter sin misjonærtjeneste på Madagaskar 14. juli. Han går inn i Norgestjeneste fra august.
- ✓ Nora og Magnus Vatne reiser til Norge 8. juli, etter ett år som støttelærere. Maria Soanalina Strand Bakland blir ny støttelærer neste skoleår.
- ✓ Lise Tørnby og Dieudonne Vakote, med deres sønn Emil, ankommer Antananarivo 23 august. Lise går umiddelbart inn i representantjobben, mens Vakote skal lære seg gassisk den første tiden.

Rakotondramiadana Holiharifetra

**Ny leder for Sør-Sør Misjon
Født i 1974. Gift med Claudelle.
4 barn mellom 8 og 16 år**

Vi møter en kvinne med sterke meninger og et stort engasjement på hennes nye kontor. Holy - som hun gjerne kalles - ler høyt og godt når vi spør om hun har funnet seg godt tilrette med den nye jobben. Hun er utdannet teolog, med blant annet 2,5 år ved Misjonshøgskolen i Stavanger. Hun kom tilbake til Madagaskar i fjor og begynte i jobben som leder for Sør-Sør-programmet i januar i år.

Holy forteller at det å gjøre Sør-Sør-arbeidet kjent i menighetene har hatt første prioritet. Det å styrke eierskapet og kjennskapet til kirkens egne misjonsprosjekter er av stor viktighet, forteller hun ivrig. Bare når kirken selv føler at dette er deres eget misjonsarbeid, har kirken lykket i å bli mere misjonal. Det er svært viktig å utvikle en misjonal identitet. Kirken som i sin tid ble etablert av norske og andre misjonærer, må ikke bli seg selv nok.

For øyeblikket har Den gassisk-lutherske kirke (FLM) 10 misjonærer i Afrika og Asia. Når ledere og prester i FLM spør om vi har råd til å sende misjonærer til andre land, svarer Holy at "Gud er ikke fattig". Selv om FLM strever med å få budsjettene til å gå opp, så har dens medlemmer mange troserfaringer og mye spiritualitet.

Holy er overbevist om at FLM har mye åndelig rikdom og diakonal erfaring, som bør formidles til forskjellige grupper i andre land. Sør-sør-programmet i FLM har sendt både prester og leger. Vi fokuserer på at de gassiske misjonærene må representere FLM's egenart. Erfaringene fra hyrdebevegelsen - med blant annet forbønn, omsorg for syke og åndelige samtaler - føres videre.

Holy sier at hun er veldig takknemlig for støtten prosjektet får fra NMS. - Men en jobber også hardt for å få samlet inn midler i FLM. Hun forteller med stor entusiasme om nye givordninger der enkeltmedlemmer og grupper kan forplikte seg til fast givertjeneste. Dessuten har menighetene egne misjonssøndager der kollekten går til kirkens misjonsprosjekt. Men Holy mener at kirken fortsatt har endel å lære når det gjelder innsamling av penger. Hun tror at det vil være nyttig med erfaringsutveksling med NMS og andre om hvordan en kan engasjere folk.

Et betimelig spørsmål til slutt: "Når vil den første gassiske misjonæren bli sendt til Norge?" - Til dette svarer hun med et glimt i øyet: "Først må det komme et uttrykt ønske fra dere om dette!"

Tekst og foto : Terje Evensen

Ny lesesal for studentene på presteseminaret på Alakamisy

Endelig skal vi få en skikkelig lesesal. - Vi møter en entusiastisk rektor på presteskolen som ligger rett ved avkjørselen til Ranomafana. Skolen, som drives av tre synoder, utdanner kirkelig personell til blant annet Fianarantsoa, Ambatofinandrahana, Ifanadiana, Mananjary og Ihosy. Det er nå 73 teologistudenter ved skolen. Dessuten går 15 ektefeller på bibelkurs.

Med støtte fra NMS og innsats lokalt har skolen fått mulighet til å reise to nye bygg. En drøm går i oppfyllelse. Det blir nå en radikal forbedring av studie-, arbeids- og boforhold. Skolen har fått utvidet internatkapasiteten. Dessuten har skolekomplekset fått et tilbygg med lesesal, bibliotek, datarom og lærerkontorer.

Rektor, pastor Rakotoarimanana Joëlson Noël, forteller med et smil at denne utvidelsen har de ventet på. Elever og ansatte er veldig glade for å kunne ta i bruk de nye byggene. - På det nye internatet blir det plass til 24 enslige studenter. Dessuten blir det nytt felleskjøkken der studentene kan lage sin mat. Studentene gleder seg over å få bedre studieforhold og ser særlig frem til å kunne benytte seg av ny lesesal og nytt bibliotek.

Tekst og foto : Terje Evensen

Fakta: Prosjektet støtter rehabilitering og kapasitetsutvidelse på bibel- og presteskolen som kirken driver. Mange av disse skolene er i dårlig forfatning og trenger opprustning. Midlene går til rehabilitering av eksisterende bygningsmasse og bygging av nye klasserom, lesesaler, bibliotek og elevboliger.

Støtte til prosjektene "Rehabilitering av bibel- og presteskoler" (NMS-prosjekt 523 331) og "Kirkelig undervisning" (NMS-prosjekt 523 311)

"Kirken trenger tydelige prester som evner å lede menighetene"

Vi drar til det teologiske fakultetet "SALT" i Fianarantsoa. Der møter vi 3 prester som tar tilleggsutdannelse i teologi for å bli enda bedre prester. Pascal, Fidel og Fanja kommer fra Antsirabe- og Sambava-synodene. - Vi snakker sammen om det å være prest for menighetene på Madagaskar. De forteller at presten er en hyrde som må lede sin "flokk", altså medlemmene i kirken. Presten skal riktignok ikke bare lede, men også veilede i mange av livets store og små utfordringer. For å kunne være til støtte for menighetene i en tid med mye uro sosialt, kulturelt og ånderlig, er det viktig at presten har god kompetanse. Derfor er de alle tre opptatt av å tilegne seg mye kunnskap ved det teologiske fakultetet. - De er plukket ut av sine synoder til å utdanne seg videre. De er således blant de privilegerte, siden det bare er noen få som får slike stipend. Mange må betale studiene sine selv.

Fidel forteller at i Sambava-området er kirkeveksten stor. Det er også mange muslimer som har kommet til tro på Jesus og mange nye menigheter har vokst frem. Det hele starter gjerne med at noen kristne møtes hjemme. De ber sammen, leser i Bibelen, synger osv. Så drar de gjerne på husbesøk til folk i samme by eller til andre steder i nærheten. Når det blir tilstrekkelig mange som ønsker å være med på møtene, kommer gjerne behovet for et eget hus å møtes i. Da bygges det et lite forsamlingshus av lokale materialer som bambus og palmeblader. Og hvis det kommer riktig mange, må alle gode krefter samarbeide om å bygge en større kirke. Prestenes hovedoppgave er å følge opp de leke menighetslederne, de såkalte katekistene. Det er tross alt katekistene som er ansvarlige for det jevne menighetsarbeid på landsbygda. Ofte er avstandene store.

I møte med nye utfordringer er det viktig at engasjerte prester som Pascal, Fidel og Fanja får mulighet til å studere videre. Ved økt kunnskap håper de å bidra til god vekst og utvikling i Den gassisk-lutherske kirke (FLM).

Tekst: Terje Evensen

La oss be for studenter og lærere på preste- og bibelskoler